

რაგბი

ევროპის ერთა თასი

საქართველო

რუმინეთი

შაბათი, 12 მარტი, 2005 წელი

ეროვნული სტადიონი

დასაწყისი დღის სამ საათზე

მეორე წრე: 2005 წლის შემოდგომიდან 2006 წლის ივნისამდე

დრო იყო, გრანდებს სრავდა „სტეჟარი“

XXI საუკუნეში აგერ უკვე მეოთხედაც გვეწვია რუმინეთის რაგბის ნაკრები, მეტსახელად „სტეჟარი“ (მუხის ფოთლები), რათა „ერთა თასის“ ქულების გარდა, გარდამავალ, სამეზობლო „ანტიმოზ ივერიელის თასსაც“ შეგვეცილოს.

რუმინეთი მთლად ზელანდიასავით სარაგბო ქვეყანა ვერაა, მაგრამ იქაურ რაგბის თემს საამაყო მაინც საკმაოდ აქვს. დრო იყო, კარბატელები ტოლს არ უდებდნენ ბობოლეებს, მაგრამ მერე და მერე ფეხი ველარ აუწყვეს თამაშის განვითარებას და დღესდღეობით „ერთა თასზედა“ ასპარეზობენ.

კარბატულმა რაგბმა დღევანდელიობამდე გრძელი გზა გამოაიარა. თამაში „ბოიარულ“ რუმინეთში ჯერ კიდევ 1911 წელს დაინერგა. პირველი მერცხლები საფრანგეთში ნასტუდენტალი ახალგაზრდები იყვნენ.

1914 წელს დაარსდა რაგბის ფედერაცია და მაშინვე დაიწყო ეროვნული პირველობების გამართვა. შეჯიბრი მეორე მსოფლიო ომამდე ვერ შეაფერხა. ამაღ რუმინელ მორაგბეებს ეამაყებათ, რომ თანამემამულე ფეხბურთელებზე მეტი შინაური პირველობა აქვთ ჩატარებული.

1924 წელს რუმინეთი პარიზის ოლიმპიადაზე წარსდგა და საარაკო ანგარიშებით დამარცხდა ამერიკასა და საფრანგეთთან, 0:37 და 3:61. ერთი კია, მორაგბეებმა სამშობლოს პირ-

ველი ოლიმპიური ჯილდო, ბრინჯაოს მედალი მოუპოვეს, რაკი შეჯიბრში სამად სამი გუნდი მონაწილეობდა.

რუმინული რაგბის კურიოზები ამით არ ამოიწურება. გაგანია ომში, 1944 წელს, გენერალ ანტონესკუს დამხობის წინა დღით, ეროვნულმა ფოსტამ გამოუშვა მარკა, რომელიც რაგბის ფედერაციის 30 წლისთავს მიეძღვნა. ექსპერტები ამტკიცებენ, ეს მთელს მსოფლიოში პირველი (!) სარაგბო მარკააო.

1957 წელს, ბუქარესტის სტადიონზე, რუმინეთისა და საფრანგეთის მატჩის საცქერლად 110 ათასი ქომაგი შეგროვდა. ესოდენი ხალხმრავლობა ჯერაც რაგბზე დასწრების მსოფლიო რეკორდია, მაგრამ უფრო საგულისხმო ისაა, რომ იმ მაყურებელთა უმეტესობას ოგალურ ბურთა თამაში მანამდე არასოდეს ენახა, სტადიონზე კი საერთაშორისო მატჩის შემდეგ გასამართი, ფეხბურთის შინაური პირველობის მატჩის საჭვრეტად მისულიყო.

ქართველებისა არ იყოს, რუმინელი მორაგბეებიც ყოველთვის ფრიადი ენთუზიასტები იყ-

გენ. 1960-იან წლებამდე ისინი საერთაშორისო იზოლაციაში იკრებდნენ ძალას: ეთამაშებოდნენ მხოლოდ ჩეხეთსა და გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას (ბმრ). მერე კარპატელებს თავი იტალიამ და საფრანგეთმაც გაუყადრეს.

1960 წელს რუმინეთმა პირველად ძლია საფრანგეთი 11:5. ეს იმ ხანად მოხდა, როცა „მამლებს“ ზედიზედ ხუთი სეზონის განმავლობაში ვერ ერეოდა თვით რაგბის სამშობლო, ინგლისი.

ბრიტებს კარპატელებმა 70-იანი წლებიდან შეაჩვიეს ხელი, ნაკრებთა დონეზე კი პირველი დიდი გამარჯვება 1983 წელს მოიპოვეს: უელსი ბუქარესტში 6:24 განადგურდა. მანამდე, 1980 წელს, იქვე 0:15 წააგო საფრანგეთმა, ვინც რამდენიმე თვეში „ხუთი ერი“ „დიდი სლეპით“ (100-პროცენტიაანი შედეგი!) მოიგო.

ამავე პერიოდში, 1981 წელს, ბუქარესტში შეიარა ახალი ზელანდიის „ოლ ბლექსმაც“, მაგრამ არ დამარცხებულა: მოკრძალებულად, 14:6 გაიმარჯვა და თან ბრიტმა მსაჯმა მას-ბინძვებს ჯგუფური ლელო არ ჩაუთვალა.

ის ებოქა სამართლიანად მიიჩნევა რუმინული რაგბის ოქროს ხანად. ფრანგთა წარდგინებით ბრიტებმა მაშინ ფიქრი დაიწყეს რუმინეთის „ხუთ ერში“ ჩართვაზე, მაგრამ კეთილშობილთა აქქარმა ბოლოს მაინც უარი უთხრა გაძვალტყავებულ კომუნისტურ ქვეყანას.

მერე დადმასვლა დაიწყო. ის სულ ბოლო დრომდე გაგრძელდა და 2001 წლის ნოემბერში კატასტროფულად დასრულდა: რუმინეთმა თვიქნეში 0:134 წააგო მსოფლიოს მომავალ ჩემპიონ ინგლისთან, ორი თვით ადრე კი იმხანად უკბილო უელსთანაც 9:81 მოექრა თავი.

ამის მიზეზი ძაან ღრმად საძიებელი როდია. ჩაუშესკუს დიქტატურამ ერი მთლად გაამათხოვრა, მშიერ-მწყურვალთა ნათამაშევი დიდი რაგბი კი ჯერ არსად გაგონილა. მერე ქვეყანაში საბაზრო ეკონომიკამ დაიწყო ფეხის მოკიდება და მანამდე სახელმწიფოსგან ნასაზრდოები სამხედროთა, პოლიციელთა, რკინიგზის მუშათა და სტუდენტთა გუნდები მთლად უსახსროდ დარჩნენ.

„მუხის ფოთლებმა“ დიქტატურის ხანაშივე დაიწყეს საზარლად წაგება: თუ ირლანდიას 1980 წელს დუბლინში ფრედ, 13:13 დაუმთავ-

რეს ტესტი, ექვსი წლის თავზე იქვე ანგარიში 0:60 იყო.

ამასობაში ოდითგან კონსერვატულმა რაგბმა მსოფლიო თასი დაიწესა. სიახლემ რუმინეთს ცუდ დროს მოუსწრო. რომის იმპერიის ხანიდან აღმოსავლეთში ჩარჩენილი ლათინები პულს ერთხელაც ვერ გაცდნენ და ხუთ შეჯიბრში გამართული 16 მატჩიდან მხოლოდ ოთხი მოიგეს, ძლიეს რა ზიმბაბვე, ფიჯი, აშერიკა და ნამიბია.

გაჭირვებულ რუმინეთს მსოფლიოს სარაგბო ოჯახი ბევრჯერ დაეხმარა. აი ახლაც, 2005-2007 წლებში, საერთაშორისო საბჭო (ირბ) კარპატელთათვის ბარემ მილიონი (!) გირვანქის ჩუქებას ფიქრობს, რადგან მესამე დონეზე გამწესებული საქართველოსგან განსხვავებით, სარაგბო ტრადიციისა და პოტენციალის წყალობით, რუმინეთი მეორე დონის ქვეყანად მიანია.

მერე კიდევ, ირბ-ის მიერ ხელდასმული ალლოიანი ხალხი ბრიტანეთის სკოლებში ნახმარ, მაგრამ ჯერაც ვარგის საბურთაო აღჭურვილობას კრებს და კონტეინერებით აგზავნის აღმოსავლეთ ევროპაში. ამ მოძრაობას თავდაპირველ სამიზნედ რუმინეთი ჰქონდა მაგრამ მერე ჩვენც მოგვწვდა.

„სტეჟარს“, ჩვენგან განსხვავებით, ყოველ წელს „ექვსი ერის“ თითო ქვეყანასთან ერება ტესტი. ერთი სიტყვით, ბობოლა ქვეყნების საძმოს რუმინეთი თავის სისხლად და ხორცად მიანია, მაშინ როცა „ერთა თასის“ დანარჩენ მონაწილეებს აქამდე ამრეზით უყურებს.

თასი სამეზობლო, ანთიმოზ ივერიელისა

დღეს საქართველო და რუმინეთი „ერთა თასის“ ქულებისთვის ხომ რაგობენ და გარდა-მაგალი თასისთვისაც ერკინებიან ერთმანეთს. ამ ჯილდოს დაწესება საქართველოს „რაგ-ბის მეოთხე ლიგამ“ (რმლ) ჯერ კიდევ 2001 წელს მოიაზრა და საქმეს თავი შემდეგ სე-ზონშივე დაადგა. ცნობილმა მოქანდაკემ და ვეტერანმა მორაგბემ, გია ჯაფარიძემ ჯილ-დო ბრინჯაოში ჩამოასხა და მოაოქროვა.

თასი ანთიმოზ ივერიელის სახელობისაა. XVII – XVIII საუკუნეების ეს დიდი საეკლესიო და სახელმწიფო მოღვაწე და განმანათლებელი ქართველებსა და რუმინელებს სულიერად დღემდე გვაახლოებს. ტომით ქართველმა ვლახეთის მიტროპოლიტმა რუმინელთა ერად ჩამოყალიბებას შეუწონელი ამაგი დადო:

ღვთის მსახურება სლაგურიდან დედა ენა-ზე მიუქცია, სასტამბო მოღვაწეობის გაშლით კი სრულიად აღმოსავლეთი ევროპა და მცირე აზია გაანათლა. მანვე დააწყებინა წიგნის ბეჭდვა ტფილისში და ქართული სახარებაც გამოაცემინა, თუმცა თავმდაბლობის გამო, სა-კუთარი ღვაწლის წარმოჩინებას ერიდებოდა.

„ანთიმოზის ივერიელის თასი“ სხვა ტრა-დიციული, სამეზობლო ჯილდოების ანალო-გია. ინგლისი და შოტლანდია 1878 წლიდან ერთუროს ეცილებიან „კალკუტის თასს“, ზე-ლანდია და ავსტრალია 1932 წლიდან „ბლე-დისლოუს თასზე“ პაექრობენ.

ამათი მსგავსია ჩვენი თასიც: ჯილდო თა-მაშდება ყოველთვის, როცა კი საქართველოსა და რუმინეთის კაცთა ნაკრებები ერთი მეორეს ერაგობიან. ირბ-ის წეს-კანონით გამონაკლი-სია მხოლოდ მსოფლიო თასის ფინალური და შესარჩევი სტადიები. მოცილე მფლობელს თასი რომ აართვას, ამისთვის მატჩი უნდა მო-უგოს, ფრეზე კი ჯილდო მფლობელს რჩება და დამატებითი დრო არ ინიშნება.

რუმინეთის „სტეჟარი“

29-კაცა სათბილისო რაზმი

ფულბეკი (15): დენუც დუმბრავე (სტიაუა), ვლად დანი (მეტრორეკ-სი)

გარემარბები (14 11): იოან ტეოდო-რესკუ (კლუუი), ვასილე გიოკი (დი-ნამო), კრისტიან სეუანი (როვიგო მტა), სტეფან დუმიტრუ (სტიაუა)

შუამარბები (13 12): რომეო გონ-ტინიაკი (ორიაკი სზრ), ვალენტინ მაფტეი (ორიაკი სზრ), გაბრიელ ბრეზოიანუ (დაკსი სზრ)

პივოტი (10): იონუც ტოფანი (მეტ-რო რასინგი სზრ), დარიე კურია (სტიაუა)

ჰაფბეკი (9): ლუჩან სირბუ (მეტრო რასინგი სზრ), იულიან ანდრეი (სტიაუა), ვალენტინ კალაფეტიანუ (დინამო)

ბურჯები (1 3): პეტრუ ბელანი (ბი-არიცი სზრ), იონ პაულიკე (სტიაუა), ჩეზარ პოპესკუ (ტარბი სზრ), მარ-ჩელ სოკაჩუ (როვიგო მტა), ბოგდან ბელანი (ბორდო სზრ)

კვაჭი (2): მარიუს ტინკუ (პო სზრ), რეზვან მაგროდინი (ტარბი სზრ), ბოგდან ზებეგა (სტიაუა)

მეორე ხაზი (4 5): სორინ სოკო-ლი (აჟენი სზრ), ჯორჯე თბრიშო-რი (პერპინიანი სზრ), „პეტრუ კრის-ტიანი“ (ტარბი სზრ), ფლორინ ცა-ტუ (სტიაუა)

მესამე ხაზი (6 7 8): კოსტიკე მერ-სოი (პერიგო სზრ), ფლორინ კორო-დიანუ (გრენობლი სზრ), მარიან ტუ-დორი (პერიგო სზრ)

ტექნიკური დირექტორი: რობერ ანტონენი სზრ; მთავარი მწვრთნე-ლი: დანიელ სანტამონი სზრ; მწვრთნელი: გირჯილ ნესტასე

„ლეონსიომ“ რომ წამოიკიდა

საქართველო და რუმინეთი აქამდე ექვსჯერ შეხვედრან: იმათ მოიგეს ხუთი, ჩვენ კი ერთადერთი. როცაკი, ანუ პირველ ოთხ ჯერზე, იმათ 9 ნომრად პეტრე მიტუ ეყენათ, ყოველთვის გაიმარჯვეს.

1998 წელს რუმინეთმა მსოფლიო თასისკენ მიმავალი გზა დუბლინში გაგვიმრუდა, 2000 და 2002 წლებში თბილისიდან „ერთა თასი“ წაიღო, შარშანწინ ხელს „ანთიმოზ ივერიელის თასიც“ გააყოლა და მერე, შარშან, იგი იაშში შეინარჩუნა. სამაგიეროდ, „ერთა თასი“ „ლეონსიოს რაზმმა“ ქართული რაგბის ზეობის ხანაში, 2001 წელს, „სტიაუას“ სპორტული ცენტრიდან შინ წამოიღო.

ლამის ყველა მატჩს საერთო ის ჰქონდა, რომ ჩვენი ფორვარდები ძაან იბრიყვებდნენ იმათსას, მაგრამ „სტეჟარი“ ბეკებით გვაბითურებდა. მაგათ ძაან ეხერხებოდათ და ახლაც უყვართ დაცვის მწყობრს უკან ბურთის ფეხით შეცურება და მერე ჩვენი, გაუწაფავი უკანა ბეკებისთვის ზურგში ბიძგება.

ამაზე ვითომც ნეიტრალური, მაგრამ სინამდვილეში რუმინეთის მოკეთე, ლათინი მსაჯები ჩვეულებრივ თვალს სუჭავდნენ და მეტოქეს არამად გვაღელვებდა. მერე ჩვენ დიდ ჯანს შევალევდით ხოლმე იმათ წამოწევას, მაგრამ სულ ბოლოს, გადამწყვეტ მომენტში სიქა გაგვიწყდებოდა, სპორტულ აფერისტობაში გაწაფული სტუმრები კი დროს მარჯვედ გაიყვანდნენ.

რუმინელებს გადასარეგად ყოჩობდა მითუ. იგი ჩვენებს კუთხეში ზედიზედ ურტყამდა ბურთს და ომით მოპოვებულ პოზიციას უბათილებდა. ფრანგი გურუს, კლოდ სორელის მიერ დაკვალიანებული კავკასიელები ხან ყარაჩოხლურ რაგბს გააჩაღებდნენ, მოედნის საკუთარი მეოთხედებიდან ხელდახელ უტეგდნენ და ბურთს მეტოქეს აბარებდნენ და ხანაც თავიდანვე ზეანგარიშიანი რაგბის თამაშს ცდილობდნენ, ანუ შეტევაზე ნებით იტყოდნენ უარს და „სტეჟარის“ შეცდომებს ამაოდ უდარაჯებდნენ.

გამონაკლისი სულ ერთხელ მოხდა. ანგარიში თანაბარი რომ იყო, კისერი იტკინა ჩვენმა ლევან ცაბაძემ, მაგრამ მაინც დაუბრუნდა მოედანს. ამასობაში „სტეჟარს“ მწითური პეტრე ბელანი გაუსინბინეს და ვიდრე ბურჯ-ნაკლული გვერაგებებოდა, ქართველებმა წყვილი ლელო გაგუტანეთ.

მათგან გადამწყვეტი „ლეონსიოს“ ანგარიშზეა. „ბორჯღალოსანთა“ ლეგენდარულმა კაპიტანმა ბურთი ლელოდან 15 მეტრში მიიღო და ისე, რომ სამი მეტოქე ზედ ეკიდა, მიზანს უწია.

დროული და უტყუარი სარაგბო ინფორმაცია

ყოველდღიური
სპორტული გაზეთი

მსოფლიო რაგბის საიტი
რაგბის კავშირის საიტი

www.geocities.com/DidiRagbi
www.GeorgianLelos.com

აქამდელი შერკინებანი

1998 წლის 18 ნოემბერი

რუმინეთი 27:23 საქართველო

რუმ - 3ლ: გიორიანუ, ბრეზოიანუ, მიტუ; 2ლ: მიტუ

სამ: ურჯუკაშვილი, ქავთარაშვილი, ჯიმშელაძე, ხამაშურიძე, ბუგიანიშვილი; მაჩიტაძე (ტეფნაძე), გიორგელიძე (ჯანელიძე) / მთიულეშვილი (შველიძე), გიორგაძე, ცაბაძე; რაფაგა, მჭედლიშვილი **პაპ**; ზ. ლეჟავა (კაცაძე), ლაბაძე, კ. კობახიძე (ნადირაძე) - 2ლ: ცაბაძე, ქავთარაშვილი; 2ლ: ურჯუკაშვილი; 3ს: მაჩიტაძე, ურჯუკაშვილი 2

მსაჯი კაბლანი (აფრიკა). დუბლინი - 3:6 / 10:6 17:6(45) 17:13 17:16(72) 24:16 27:16 27:23

2000 წლის 2 აპრილი

საქართველო 20:23 რუმინეთი

სამ: ხეხელაშვილი (იურიანი 55), ხამაშურიძე, ანდლულაძე **სბ 36**, კაცაძე, ქავთარაშვილი; ჯიმშელაძე, აბუსერიძე (ჯანელიძე 55) / შველიძე, გიორგაძე, ცაბაძე **სბ 72**; ნადირაძე, მჭედლიშვილი **პაპ**; გართანიაიანი (ბუგიანიშვილი 36-45, ნიკოლაენკო 72), ლაბაძე (ბოლღაშვილი 57), ზედგინიძე - 2ლ: ქავთარაშვილი, ნადირაძე; 2ლ, 2ს: ჯიმშელაძე

რუმინეთი - 2ლ: სირბუ, ბრეზოიანუ; 2ლ, 2ს: მიტუ; 3: ტოფანი

მსაჯი პრიუგო (საფრანგეთი). ეროვნული (35 ათასი) - 3:0(3) 3:3(5ა) 6:3(9) 6:6(20) 6:13(40) / 6:20(45) 13:20(53) 13:23(68) 20:23(80)

2001 წლის 7 აპრილი

რუმინეთი 20:31 საქართველო

რუმ - 3ლ: გიოკი, კოროდიანუ 2; ბ: ჩოლაკუ; 3: გონტინიაკი / **სბ**: პ. ბელანი

სამ: ხამაშურიძე, ურჯუკაშვილი, ზიბზიბაძე, კაცაძე, აბაშიძე (ხეხელაშვილი); ჯიმშელაძე, აბუსერიძე / მთიულეშვილი (ნიკოლაენკო), გიორგაძე **სბ**, ცაბაძე **პაპ** (რატიანიძე ღრ); ნადირაძე, დიდებულები (ჯაგელიძე); ბოლღაშვილი, იაშვილი (მჭედლიშვილი), ზედგინიძე - 3ლ: აბუსერიძე, ბოლღაშვილი, ცაბაძე; 2ლ: ჯიმშელაძე; 4ს: ჯიმშელაძე 3, ურჯუკაშვილი

მსაჯი დარტიუაზი (საფრანგეთი). გენჩა (2 ათასი) - 3:0(3ა) 3:3(24) 3:10(32) 3:13(40) / 8:13(49) 13:13(54) 13:16(61) 13:23(66) 13:28(72) 20:28(77) 20:31(79)

2002 წლის 6 აპრილი

საქართველო 23:31 რუმინეთი

სამ: ხამაშურიძე, ხეხელაშვილი (მაჩხანელი 41), ზიბზიბაძე, ალანია, ურჯუკაშვილი; იოვაძე (კვინიხიძე 41), შ. მოდებაძე (აბუსერიძე 41) / მთიულეშვილი (რატიანიძე 41), გიორგაძე, ცაბაძე **პაპ**; ნადირაძე, დიდებულები (ჯაგელიძე 77); კაცაძე (ურუშაძე 68), ლაბაძე, მაგრაქველიძე (ჩხაიძე 68) - 2ლ: ურჯუკაშვილი, ჩხაიძე; 2ლ, 3ს: ურჯუკაშვილი

რუმ - 3ლ: სეუანი, ტინკუ, ბრეზოიანუ; 2ლ, 3ს, 3: ტოფანი / **სბ**: ტ. კონსტანტინი 46

მსაჯი მორანდინი (იტალია). ეროვნული (45 ათასი) - 0:5(13) 0:8(16) 0:15(18) 3:15(24) 3:18(26ა) 6:18(28) 6:21(30) 6:28(36) / 6:31(43) 9:31(50) 16:31(58) 23:31(74) ბოლო (80“3)

2003 წლის 30 მარტი

საქართველო 6:19 რუმინეთი

სამ: ხეხელაშვილი (ხამაშურიძე 53), ურჯუკაშვილი, ზიბზიბაძე, იგიორგაძე, კაცაძე; ჯიმშელაძე, აბუსერიძე / შველიძე, აგიორგაძე, რატიანიძე **სბ 17** (მთიულეშვილი 56); მჭედლიშვილი, ნადირაძე (დიდებულები 56); ლაბაძე (ბოლღაშვილი 73), იაშვილი, ზედგინიძე **პაპ** - 2ს: ჯიმშელაძე

რუმინეთი - 3ლ: ბრეზოიანუ, გონტინიაკი, მაფტეი; 2ლ: ტოფანი

მსაჯი უიე (საფრანგეთი). ეროვნული (40 ათასი) - 3:0(4) 6:0(21) 6:7(40“5) / 6:12(51) 6:19(72) ბოლო (80“5)

2004 წლის 27 მარტი

რუმინეთი 25:18 საქართველო

რუმ - 2ლ: სირბუ, ტუდორი; 5ს: დუმბრაგე 2, ტოფანი 3

სამ: ბარკალაია, ანდლულაძე **სბ 76**, ზიბზიბაძე, ფირფელაშვილი, შკინინი; კვინიხიძე, კვირიკაშვილი (სამხარაძე) / კუთარაშვილი (მთიულეშვილი), დადუნაშვილი, ესაკია (ჭავჭავაძე); ზედგინიძე **პაპ** (ჟღენტი ღრ), გორგოძე; ი.მაისურაძე (პაპაშვილი), უდესიანი, ჩხაიძე (ჯაგელიძე) - 2ლ: გორგოძე, კვინიხიძე; ბ, 2ს: კვინიხიძე

მსაჯი მანჩინი (იტალია). იაში - 3:0(3) 6:0(14) 6:3(23) 6:10(26) 6:13(30) 11:13(40) / 11:18(48) 14:18(52) 17:18(67) 20:18(75) 25:18(77)

საქართველოს ბორჯღალოსნები

ბეკები (უკანა ხაზი)

ქულა

უკან (15, 11, 14 “ 22)

.. ოთარ ბარკალაია	ლელო	21	10	2გ	1ს	1ა	10
.. ირაკლი მაჩხანელი	აკადემია	24	13	2ლ			10
.. მახო ურჯუკაშვილი	აკადემია	25	37	9ლ	22გ	28ს	1ა 176
.. ზვიად კობერიძე	ლოკომოტივი	25	1				0

შუაში (13, 12 “ 21)

.. თედო ზიბზიბაძე	გურდონი სზრ	25	35	8ლ			40
.. ირაკლი გიორგაძე	ბურგუნეი სზრ	23	12				0
.. ლაშა ფირფილაშვილი	ლელო	22	6				0

პიფოტი (10)

.. პალიკო ჯიმშელაძე	ბობინი სზრ	30	43	7ლ	46გ	39ს	3ა 253
---------------------	------------	----	----	----	-----	-----	--------

ჰაფბეკი (9 “ 20)

.. ირაკლი აბუსერიძე	ორლეანი სზრ	28	28	4ლ			20
.. ბიძინა სამხარაძე	ვოლსოლი ინზ	22	6				0

ფორვარდები (შერკინება)

პირველი ხაზი (1, 2, 3 “ 16, 17)

.. მამუკა მაგრაქველიძე	მონბელიე სზრ	28	8				0
.. აქვსენტი გიორგაძე	როვიგო იტა	29	37	8ლ			40
.. დავით ზერაქაშვილი	კლერმონი სზრ	22	4	1ლ			5
.. მიხეილ სუჯაშვილი	ლელო	28	4				0
.. ავთო კობალიანი	შალონი სზრ	23	5	1ლ			5

მეორე ხაზი (4, 5 “ 18)

.. ილია ზედგინიძე კაპ	ორლეანი სზრ	28	34	11ლ	(18 კაპ)		55
.. მამუკა გორგოძე	ლელო	20	12	3ლ			15
.. ლევან დათუნაშვილი	გიერზონი სზრ	22	3				0

მესამე ხაზი (6, 7, 8 “ 19)

.. რატი ურუშაძე	ენისეი რშს	30	7	2ლ			10
.. გია ლაბაძე	ტულონი სზრ	32	36	7ლ	(1 კაპ)		35
.. ბესო უდესიანი	შალონი სზრ	26	10				0
.. ზვიად მაისურაძე	ვოლსოლი ინზ	25	7	1ლ			5

მწვ: მალხაზ ქეიშვილი, დავით ჩავლეიშვილი, პაატა ნარიმანაშვილი